

X

KOMMUNUVALIÐ

Svimjihöllin verður dagförd

Tróndur Sigurðsson
Býráðslimur fyrir Javnaðarflokkinn

 Svimjihöllin í Gundadali er eitt av fleiri góðum frítíðarstöðum í høvuðsstaðnum, mong njóta gott av og fáa stóra gleði av. Men nú verða dagfóringar gjørdar, so talan verður um ein enn betri svimjihyl, innan sum uttan. Eitt, sum vit síggja nógv í eitt nú Íslandi, eru uttandura pottar í sambandi við svimjihyljar og líknandi stöð, og hetta fara vit nú eisini at fáa í Svimjihøllini. Leiðingar eru longu lagdar klárar, so tað er rættiliga einfalt at binda í. Samstundis sum hetta fer at taka trýstið av boblibaðnum inni í høllini, fer tað eisini at skapa eitt gott umhvørvi uttan fyri høllina. Somuleiðis skal størri dentur leggjast á at fáa høllina meira barnavinarliga, og nú verður tí farið í gongd við at seta ein stóran rutsjibana upp í tí endanum á Svimjihøllini, har vippurnar eru. Hetta hevur verið nógv eftirspurt

og kemur hesin rutsjibani at gera eina vitjan í høllini munandi stuttligari hjá teimum yngru. Størsta takið viðvíkjandi svimjingini í høvuðsstaðnum verður sjálvandi hart tiltrongdi langhylurin, har vit hava gjørt byggiskrá og bara bíða eftir, at teknistovurnar eru klárar við ítøkiligum uppskotum til, hvussu hesin 50 metra hylur skal síggja út. Vert er eisini at nevna, at omanfyri nevndu batar á verandi høll taka einki frá stóru ætlanini at gera langhyl, men eru dagfóringar, sum eisini hevur verið bíðað eftir, men sum koma nú. Tilsamans kunnu vit gleða okkum til eina bæði útbygda og dagfórda Svimjihøll í Gundadali, ið fer at gagna bæði teimum, ið svimja í kappingarhøpi og teimum, ið bara vilja stuttleika sær í vatni.

Eldraøkið stórmál næstu árin

Jógvan Arge
varaborgarstjóri úr Tjóðveldi

 Tann 1. januar 2015 varð eldraøkið lagt út til kommunurnar at umsita við einum posa av pengum frá landinum, sum var ov lítil. Undirfiggingin av hesum nýggja og stóra málsøkinum hevur frá byrjan verið ein avbjóðing hjá Tórshavnar kommunu. Men avbjóðingina at umsita eldraøkið hevur kommunan tikið upp á seg, og hendan ábyrgd skal takast í størsta álvara bæði figgjargliga, fakliga og menniskjaliga. Stórt øki Eldraøkið er eitt stórt og komplekst øki, sum krevur holla vitan um m.a. vanliga eldrarøkt, sjúkrarøkt, uppvenjing, umlætting og dagtilboð av ymsum slag. Til tess at veita hesar tænastur krevst nóg mikið av starvsfólkum við viðkomandi fakligum førleikum. Hetta kunnu vera

sjúkrarøktarfrøðingar, heilsu- hjálparar, heilsuatstøðingar, fysioterapeutar og ergoterapeutar. Í Tórshavnar kommunu er í løtuni tørvur á 50 røktarheimsplássum, hóast stutt tíð er liðin, síðan Boðanesheimið læt upp. Hetta er ein avbjóðing. Nógv fleiri, sum ikki hava tørv á júst einum røktarheimsplássi, hava tørv á heimatænastu. Heimatænastan er ein umráðandi liður í strembanini eftir, at fólk kunna vera heima sum longst. Greiðar framrokningar Nýggjastu tøluni hjá kommunalu umsitingini vísa, at í aldursbólkinum 60 til 79 ár eru í dag 3.460 borgarar í Tórshavnar kommunu. Í hesum sama aldursbólkinum verður talið á borgarum 4.730 í 2030. Í aldursbólkinum 80 ár og eldri er talið á borgarum í dag 760. Hetta talið verður sambært framrokningunum 1.356 í 2030. Ein annar veruleiki er, at í 2015 vóru fimm fólk í arbeiðsørum aldri fyri hvønn pensjonist í Tórshavnar kommunu. Í 2030 verða væntandi bara trý fólk í arbeiðsørum aldri fyri hvønn pensjonist. Til ber ikki at bíða til 2030 at taka stöðu til, hvussu avbjóðingarnar á eldraøkinum skulu loysast. Átøk mugu fremjast nú. Fleiri loysnir Hyggjuráðini at nøkta tørvinn á búplássum til eldri í kommununi eru fleiri. Tørvur verður heilt vist á fleiri røktarheimsplássum, og næsta røktarheimið kann byggjast í stigum. Aðrar loysnir eru at styrkja heimatænastuna, so fólk kunnu verða heima sum longst, stutt-tíðarpláss á stovni, dagtilboð, heilsufremjandi tiltøk og eldraíbúðir. Kommunan skal eisini gera av, hvat gerast skal við tey røktarbúpláss, sum í dag eru ótíðarhóskandi. Sum frálíður skulu tey skiftast út, og tað fer at krevja íløgur. Tjóðveldi setir straks eldraøkið á breddan í næstu býráðsetu.

KJAK

PHØROYAR 2016 – 70 ára phestival fyri phólka-atkvøðuna í 1946

Virgar Dalsgaard

 Eftirsum tað í ovurmorgin, alto mikudagin tann 14. september eru 70 ár, síðani tað sekteriska loysingarliðið phaktuelt tapti eina phólka-atkvøðu, verður sjálvandi mikil phagnaður og hysterisk phestivitas í loysingar-kreðsum. Eitthvørt niðurlag verður jú í loysingar-sektini hátíðarhildið við veldigum rómi. Dagurin verður helst begyntur við øgiligum verbalum rembingum longu frá morgunstundini. Tað ovurnationala og phor-dummandi Loysingarvarpið (republican service) pher sjálvandi at leggja phyri við at interviewa tann legendariska søgusmiðin Zacharias Wang og aðrar talblindar phantastar úr tjóðveldissektini um, hvussu procentrokning kann skeiklast og tillagast eftir Kirkju-bíggjarleisti, soleidis, at tann lítla tabellin heilt verður lopin heilt um í tjóðveldis-kalkylum. Síðani verða harmakvøður, harmaleikir og harmaljóð við alskyns hótandi røðum móti Danmark og danskarum, sum eftir klassiskum mynstri verða skírdir níðingar, mergsúgvarar, kúgarar og imperial-istar. Seinnapartin verður allarhelst

eitt bønarmøti á Doktoragrund, har øll sektin heldur kjaft (sic) í tiggju miknuttir, meðan tey minnast afturá, hvussu illa Danmark hevur pharið við pføroyingum við at blaka milliónir eftir okkum og betala skuldina, hvørja ferð vit hava koyrt ein banka ella eina aðra stór-phyrítøku á húsagang. Kristina Há pher at phortelja um, hvussu nógv sterkari okkara økonomi er, enn tann í Zimbabwe, og hvussu nógv klókari Høgni chokk er, enn Mugabe. Tí okkara milliardskuld fær okkum ikki til at minka um forbrúkið - tvørturímóti. Kristina lítur á, at vit fáa danska garanti á tí danska Børsinum hvørja ferð, vit javnliga koma við óphorskammaðari bidding um nýtt obligatións-lán. Tað dugir Mogabe slett ikki. Hann hevur ongan góðan (danska) at spilla út og læna frá. Men phestivals-phundurin verður undirhald í serklassa.. Har pher Høgni Skelk at halda auktióin yvir slitnar tjóðveldis-phrasur, gamalt ideologiskt órudd phrá Phramanum til Phjúrtanda og skrótturrar Erlendskar grammo-phonpláturøður. Alt verður selt til spottprís. Eftir útsøluna fer tað kenda tjóðveldiskórið PARANOIA undir leiðslu av Anitu Friðriksmørk og Steintór Listarlív at syngja kantatuna "Danin er fanin", sum eitt vónríkt ungt tjóðveldis-skald hevur yrkt uppá minni enn eina nátt..

Tann politiski landsstýris-strutsurin SIRI fer alment at gera rituelt harakiri við at bedýra, at eitt tap reelt altið er ein vinningur, tá ið man er (hjálpa)-loysingarphólk. Eftir røðuna sleppur hon at stinga høvdið í eina sandrúgvu, sum løgtingsphormaðurin og bólt-skallarin á Reynatúgvu hevur bestilt til sín sjálvs ta ferðina, tá ið hann krógvaði seg fyri Margretu drottning, sum hann ikki vildi eta saman við. Teir lítílætnu skyldmenninir Jógvan og Magni Arge fara at causera yvir evnið "beskedinheit" og hví danskarar eru SO phrekir, SO phramfúsandi og SO ó-phólkaligir. Tann følsami dansktføddi poeturin Gunnar Hoydal og tann æstetiski jarðamóðurmaðurin í Bruxelles. Carl Jóhan Jensen fara at geva Doktoragrundini og tí taptu phólkaatkvøðuni ein litterran dām vid at lesa upp úr egnum verkum, inntil øll fundarfjöldin steinsovnar. Ferðina úr Bruxelles til Havnar fær Jensen helst figgjað av onkrum donskum kassa. Afturfyri skal hann nokk átaka sær at svína Danmark illa út í einar tjúgu minuttir, og Gunnar plagar eisini at vera knáur til at herja á sínar donsku landsmenn, so tað verður ógvuliga phestligt, sjálvt um vit onnur halda nationalistar vera keðilgar og sørar fyri humor. Gunnvør Balle, sum sjálv er

av danskari ætt fer eisini at herja harðliga á Danmark og fortelja um, hvussu nógv betri tað er at snorksova í Reykjavík enn í Kjøpinhavn, har tað eru alt for nógv fólk, ironiskir útisetar og larmandi bussar. . Teir phanatisku málmenninir, Jonhardur Mikkelsen & Kruse-Birgir umboða philologiina og krevja, at vit kvetta alt samband við danskt mál og danskan kultur og heldur velja Balkan sum phyrimynd, har Serbien og Kro-atien royna at førka seg málsliga burtur frá hvørjum øðrum antin við grammatikk ella vápnamegi. Í teirra nýggju geografi skjóta Kruse og Mikkelsen upp, at Danmark verður heilt strikað av Europakortinum, meðan Ísland, Serbien, Catalonien og Baskara-landið pháa nógv meiri pláss. Hergeirur, fyrrverandi løgtings-phormaður ætlar sær symbolskt at detta av á Doktoragrund í solidariskari sympati við phólka-atkvødu-phundar-fólknum, men hann krevur at sleppa í eitt bleytt danskt fang, áðrenn hann fullførir sitt ekstatiska nationala ritual. Aftaná verður dansur í Skriv-arastovu, har øll tjóðveldis-sektin dansar gólvleys við kolsvørtum syrgibandi alla náttina. Reistrup og aðrir entusiastiskir DANSKIR loysingar-jassar skipa synkront í læntum húðaskóm.

Tórbjørn Jacobsen sleppur ikki við í gleimin, tí hann hevur flent bæði at Høgna og Reynatúgvuni. Og tað eru teir enn øgiliga "skelk-adir" um. Hergeirur og Páll á Túgvu hava átekið sær at vera á varðhaldi sum nationalar gorillur alt kvølið, har teir vilja smyrja hvønn einasta óphrelstan phøroying, danska og Tobba av, hvis teir bara vága sær at nærkast Høgareyni. Hesir spakføru hampamenn verða vápnadir við donskum spray-dósum og vatnkanónum, sum teir hava "lænt" frá tí donsku politistovuni. Tann ekstatiski fundurin kulminerar, tá ið Paranoia-kórið syngur tann íslenska, catalonska og baskiska nationalsangin í senn afturvið "Sært tú fuglin har?". Einki omanlop fer at ljóða hvøllari. Henda spennandi euforiska seancan; hetta markanta tjóð-veldisgildið endar ikki fyrr enn á ljósum morgni, tá ið ølið er uppi, og hvis ikki onkur gudsvinur úr Norðøya tjóðveldisfelag eigur ein kassa ella ein løgg at leska liðið við, so fer onkur teirra aftur til arbeiðis at "træla" fyri kærkomnan danskan blokk, sum stórt sæð phinansierar meginpartin av hesum undirhaldandi partinum av tí groteska eksperimentinum PHØROYAR.